kui nemmad kuusteistkümmend ehk kakskümmend nåddalit wannad on. Arwaste tullewad hambad warreminne wålja; agga kül on luggu et nemmad ei olle weel nåhha et kül laps jo kakskümmend nåddalit wanna on. Lapsed kes noremad on kui kuusteistkümmend nåddalit, ei jå mitte hammaste pårrast haigeks.

Hõru hamba iggemed tassaste omma sõrmega enne kui se aeg kåes on et hambad peawad wålja tullema, siis ei olle lapsele mitte ni suur waew ja wallo, kui nemmad wålja tullewad.

Monnikord ei olle mitte tunda et hambad tahtwad wålja tulla. Agga kui sa nååd et laps suust rohkeste illa wålja aiab, kui temma hamba iggemed on punnased ning paistetand, kui temma hammustab waljuste nissa pea peåle, siis woib arwada et laps saab hambad. Kui hamba iggemed wågga wallutawad neile, siis ei hammusta nemmad ei ühhegi asja peåle. Lapsele on pallaw kui hambad on wåljatullemas.

Arsti ramat, 1771, lk. 97